

## Читалището — покровител и закрилник

Ние често посещавахме нашето читалище, което се помещаваше в голямата западна стая на днешния Селсъвет. Там беше и библиотечния шкаф с читалищните книги. От тях вземахме редовно за домашен прочит. В читалнята нямаше достатъчно условия за четене, защото в нея често се провеждаха заседания, съвещания, събрания. На едно младежко събрание положихме основите на въздържателно дружество "Воля".

Това радостно събитие в живота на селото беше посрещнато особено радушно от тогавашното ръководство на читалището ни, което бе изразител на волята и желанията и на останалите читалищни членове.

При нас веднага се явиха другарите от читалищната управа Ильо В. Киревски и Гатьо Ст. Гатев, учител /сега и двамата покойници/, стари, убедени и авторитетни въздържатели, които ни похвалиха и насърчиха като същевременно ни дадоха редица указания за предстоящата ни дейност.

Закипя оживена дейност.

Скоро се снабдихме с доста прочитни книги. Между тях имаше и пиески, които ние жадно започнахме да изучаваме и готвим за изнасяне на сцената.

Освен тази литература, през нашите ръце минаха за пръв път много прогресивни книги, с които ни снабдяваше Ильо. От друга страна доста богатата читалищна библиотека по онова време беше изцяло на наше разположение, заедно с читалнята.

Това ни даде възможност да разгърнем завидна театрална дейност. Читалищното ръководство положи грижи да ни бъде направена в дъното на читалището малка сцена за провеждане на репетициите. На тази сцена ние редовно през зимните вечери се събирахме да репетираме, като работехме обикновено до полунощ. Подготвените пиеси изнасяхме в старото училище. Там условията бяха станали малко по-добри, отколкото тези за нашите предшественици. Беше отворена по-голямата част от стената между двете класни стаи, която се затваряше сега с тежък и удобен подиум, направен от двамата братя Гатьо и Петър Шопови.

Първо се опитахме с малката комедийка „Ординарецът плаща“. След нея изнесохме комедиите "Хитър Петър" и "Бербер Алиа валия". Успехът ни беше голям. Ние се насърчихме. Започнахме подготовката на „Свекрва“ от Антон Страшимиров. Тя се представя няколко пъти при голям успех. Следваха "Голго-

та", "Разбит живот", "Отритната", "Анга", "Лазар и Петкана", "Хайдути" от М. Неволин и др.

Тази дейност привлече почти всичките младежи от селото ни за членове на нашето дружество. Ние се радвахме и все по-усилено работехме. Двамата с Митю Маринов бяхме непрекъснато в читалището, когато не бяхме заети с работа в полето. Това ни доставяше особена приятност и ни караше лесно да отпочиваме от тежката кърска работа.

Но през есента на 1939 година въздържателните дружества бяха разтурени със закон от фашистката власт и ние се почувствувахме много огорчени, останали без стряха, осиротели, но читалищаа-та управа не ни остави, тя продължи да се грижи за нас...

Затова днес, когато всички яворчани изпитват неопикуема радост, че след петдесетгодишен читалищен живот, под различни неудобни стрехи, имат нов, красив, просторен и слънчев културен дом, аз от сърце се радвам и им го честитя, като пожелавам на днешната младеж масово да навлезе в редиците на читалищните членове, трескаво да заработи при новите прекрасни условия и в скоро време да изгради своя постоянна театрална трупа, която редовно да изнася пиеси пред яворчани за да ги превъзпитава в духа на новото време!

Георги Петров Георгиев,  
бивш председател  
на въздържателното д-во „Воля“